

	แบบเสนอหลักสูตรการฝึกอาชีพ หน่วยงาน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเภทวิชา กลุ่มอาชีพความคิดสร้างสรรค์ สาขาวิชา ผ้าและหัตถกรรม	
ชื่อวิชา การทำเบาะรองนั่งจากเศษผ้า (ชื่อภาษาอังกฤษ/ถ้ามี)	เวลา ๓๐ ชั่วโมง หน่วยกิต ๐.๕ หน่วยกิต	

คำอธิบายหลักสูตร

การจัดการศึกษาและการส่งเสริมการศึกษาในทุกระดับให้กับเด็กและเยาวชนหรือบุคคลทั่วไปล้วนมีความจำเป็น ซึ่งงานศิลปะเป็นองค์ความรู้ที่เกิดมาจากทักษะและความสนใจที่รังสรรค์ออกมาเป็นผลงานที่สวยงามทรงคุณค่า กลายเป็นการสร้าง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของครอบครัว สร้างรายได้ที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้สนใจมองเห็นคุณค่าของการทำงานและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการทำงานศิลปะก่อให้เกิดความสามารถถ่ายทอดให้กับเด็กและเยาวชนที่สนใจ ได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติ โดยไม่ต้องใช้เครื่องจักรหรือเครื่องมือที่มีราคาแพง เป็นงานฝีมือ หรืองาน Hand Made ซึ่งรู้จักกันในงานศิลปะทำด้วยมือ โดยให้ผู้สนใจได้นำเอาความเก่งในด้านที่ถูกต้องนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมองเห็นคุณค่าของตนเองจากการทำงาน

ผลการเรียนรู้

๑. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในการผลิตชิ้นงานที่หลากหลายรูปแบบ สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และวิธีการดูแลรักษาเครื่องมือ วัสดุ และชิ้นงาน

๒. เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพในอนาคต สร้างมูลค่าของชิ้นงาน และเป็นชิ้นงานที่ประดิษฐ์จากผ้า

๓. เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ในการรู้จักการทำเบาะรองนั่งจากเศษผ้าให้เกิดเป็นมูลค่า เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการประกอบอาชีพในชุมชน

๔. เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตสำนึก มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

โครงสร้างหลักสูตร

ที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)		น้ำหนัก
				ทฤษฎี	ปฏิบัติ	
๑	ความรู้เบื้องต้นในการเลือกใช้ผ้า	ข้อ ๑	ศึกษาประเภทของผ้า การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เพื่อผลิตชิ้นงาน	๑	-	๕
๒	การดูแลบำรุงรักษาวัสดุและอุปกรณ์	ข้อ ๑	การเก็บและบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ การดูแลชิ้นงาน	๑	-	๕
๓	ความรู้เบื้องต้นในการออกแบบ สร้างแบบที่มีลวดลายสวยงาม	ข้อ ๑, ๒, ๓	การวัดขนาดผ้า การตัดผ้า การนำผ้าลายต่างๆ มาวางประกอบกันเพื่อร่างชิ้นงาน	๑	๑.๕	๑๐
๔	การตกแต่งชิ้นงาน	ข้อ ๒, ๓, ๔	การวางลวดลายผ้าให้	๑	๑.๕	๑๐

	เพื่อสร้างมูลค่า		สวยงาม และเพิ่มการตกแต่งให้เกิดมูลค่า			
๕	การทำเบาะรองนั่ง	ข้อ ๑, ๒, ๓, ๔	การลงมือปฏิบัติทำเบาะรองนั่งตามขั้นตอน	-	๒๓	๕๐
การวัดผลการเรียนรู้						๒๐
รวม				๓๐		๑๐๐

เป้าหมาย

เชิงปริมาณ ร้อยละ ๘๐ ของผู้เรียนมีความสนใจในวิชาชีพการทำเบาะรองนั่งจากเศษผ้า

เชิงคุณภาพ ผู้เรียนสามารถผลิตชิ้นงานเบาะรองนั่ง ได้อย่างน้อยคนละ ๑ ชิ้น

คุณสมบัติของผู้เรียน

เด็กและเยาวชนที่มีความสนใจในการฝึกวิชาชีพระยะสั้นการทำเบาะรองนั่งจากเศษผ้า

หน่วยงานหรือสถานศึกษาที่รับรองหลักสูตร

กรมส่งเสริมการเรียนรู้ (สกร.) อ.เมืองสุราษฎร์ธานี

เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสาร

๑. เศษผ้า, ผ้า, ไผ่สังเคราะห์

๒. จักรเย็บผ้า, เข็ม, ด้าย, กรรไกร

๓. ใบความรู้

๔. สื่อออนไลน์

การวัดและประเมินผล

ที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมิน	เครื่องมือวัดและประเมิน	เกณฑ์การวัดและประเมิน
๑	เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในการผลิตชิ้นงานที่หลากหลายรูปแบบสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และวิธีการดูแลรักษาเครื่องมือ วัสดุ และชิ้นงาน	ประเมินโดยใช้การสัมภาษณ์	แบบสัมภาษณ์	ผู้เรียนต้องได้ระดับ ดี ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์
๒	เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพในอนาคต สร้างมูลค่าของชิ้นงาน และเป็นชิ้นงานที่ประดิษฐ์จากผ้า	ตรวจสอบผลงาน	แบบประเมินผลงาน	ผู้เรียนต้องได้คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์
๓	เพื่อเพิ่มการเรียนรู้ในการรู้จักการ	ตรวจสอบผลงาน	แบบประเมินผลงาน	ผู้เรียนต้องได้

	ทำเบาะรองนั่งจากเศษผ้าให้เกิดเป็นมูลค่า เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการประกอบอาชีพในชุมชน			คะแนนร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์
๔	เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตสำนึก มีความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม	สังเกต	แบบสังเกต	ผู้เรียนต้องได้ระดับ ดี ขึ้นไป จึงจะผ่านเกณฑ์

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลงชื่อ

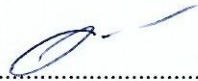
 (นางพรทิพย์ แสงหอย)
 พนักงานพินิจ

ผู้เสนอหลักสูตร

ลงชื่อ

 (นางปานจิตร แสงแก้ว)
 นักจิตวิทยาชำนาญการ
 ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าสถานแรกรับฯ

ผู้เห็นชอบหลักสูตร

ลงชื่อ

 (นางโสภา เอี่ยมแจ่ม)
 ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี